

3News!

GAZETKA SZKOLNA SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 3 W ZAMOŚCIU

WYDANIE SPECJALNE

CZERWIEC 2019

Wygaszenie nauki w gimnazjum pozwala przenieść się w świat wspomnień. Czas je porządkuje, niekiedy dodaje blasku, sprawia, że nie wszystko przemija. W pamięci i sercu pozostają żywe obrazy, ludzie - nasi uczniowie, nauczyciele... Ciąg dalszy na str. 3.

WYWIAD

Z WICEDYREKTOREM SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 3/ DYREKTOREM GIMNAZJUM NR 3 (2007-2012) PANIĄ MARTĄ ZWOLAN

1. Jak wspomina Pani pierwsze lata pracy w Gimnazjum Nr 3?

Czy to był ciężki czas trudno mi powiedzieć. Na pewno była to dla mnie zmiana pracy, środowiska, programu nauczania oraz jego podstaw. Był to okres wymagający ode mnie długiego przygotowania się do lekcji. Dostałam klasę, która była dość trudna w kwestii wychowawczej. Naprawdę musiałam im poświęcić bardzo dużo czasu. Wtedy jeszcze pracowałam w dwóch szkołach, ponieważ musiałam jakoś uzupełnić etat. Także to był dość trudny okres dla mnie, ale już wtedy wiedziałam, że Gimnazjum Nr 3 jest miejscem, w którym na pewno chciałabym dalej pracować. Panowała tu wyjątkowa atmosfera mimo, że uczniowie przeżywali wtedy dość trudny okres, a my jako nauczyciele musieliśmy doskonalić i szukać właściwych metod wychowawczych oraz odpowiednich działań w stosunku do niektórych uczniów. Początki były bardzo wymagające i musieliśmy zbudować wszystko tak naprawdę od podstaw.

2.Kto lub co inspiruje Panią do pracy?

Tak naprawdę to uczniowie mnie inspirują. Są to osoby, które dają mi takiego „Powera” nawet kiedy jestem bardzo zmęczona. W trakcie lekcji nabieram energii i siły do działania. Także dla mnie zawsze tylko i wyłącznie byli inspiracją uczniowie. Kiedyś myślałam, że nigdy nie będę pracować w szkole, ale teraz nie wyobrażam sobie robić nic innego.

3.Co najbardziej inspiruje Panią w kontaktach z młodzieżą?

Najbardziej w kontaktach z młodzieżą inspiruje mnie ich otwartość, witalność, pomysłowość i bardzo duża wiedza. Tak naprawdę dzięki temu cały czas czuję się młoda. Nowe pokolenie sprawia, że muszę sięgać po informacje, niekoniecznie związane z moim przedmiotem, żeby dorównać młodzieży. Zarówno w grach komputerowych, w rozmowach o Internecie. To są rzeczy, które zmieniają się bardzo szybko. Ja może niekoniecznie nadążam za tym wszystkim, ale w związku z tym, że pracuję z młodzieżą, która w tej chwili jest bardzo związana z nowościami różnego rodzaju, to ja muszę się do tego dostosować. Przystawienie się na dzienniki elektroniczne nie było dla mnie trudne. Jestem samoukiem więc wszystko czego się nauczyłam poznałam sama, często zdobywałam doświadczenie metodą prób i błędów.

4.Co jest dla Pani największą trudnością w kontaktach z gimnazjalistami?

Tak naprawdę nie mam trudności w kontaktach z uczniami może, dlatego że staram się podejść do uczniów jak do swoich partnerów, do każdego indywidualnie. Uczę różnych uczniów i wydaje mi się, że dużo więcej daje rozmowa niż karanie. Uważam że każdemu zdążają się błędy.

5.Czy ciężko jest pogodzić pracę wicedyrektora z wypełnianiem obowiązków nauczyciela?

Nie. Zawsze angażuję się w przygotowanie się do lekcji tak aby na każdej było coś nowego, ciekawego. Poświęcam na to mój wolny czas w domu. Są dni kiedy jestem bardzo zmęczona, ale wydaje mi się, że każda lekcja jest przede mną przemyślana. Powiem szczerze, że tyle lat pracuje i nie miałam chyba dwóch identycznych lekcji.

6.Gdyby mogła Pani wprowadzić w naszej szkole swój jeden pomysł w życie, nie patrząc na ograniczenia finansowe, co by to było?

Pracownia geograficzna 3D. Wielka sala z ekranem na całą ścianę z możliwością oglądania filmów 3D, pojedyncze stoliki umożliwiające samodzielną pracę każdego ucznia. Generalnie nie dotyczyłoby to tylko pracowni geograficznej lecz wszystkich przedmiotów ścisłych. Chciałbym, aby wyglądało to tak, że uczeń przychodzi do klasy, w której ma swój własny stolik, swoje przybory do doświadczeń, które w trakcie lekcji może wykonywać i wyciągać wnioski. Mamy mało czasu na zrealizowanie podstawy programowej, więc trudno jest pogodzić wszystko ze sobą, ale mimo to chciałabym żeby uczniowie mieli możliwość uczyć się przez doświadczenia. Każda klasa musiałaby obowiązkowo jechać na tygodniową wycieczkę podczas, której miałyby bliższy kontakt z naturą i mogłyby się uczyć mając przykłady na wyciągnięcie ręki. Myślę, że to Centrum Nauki Kopernik jest miejscem, które zainspirowało mnie do takiego pomysłu. Ile razy jestem w Warszawie to zaglądam do tego miejsca i za każdym razem odkrywam coś nowego. Byłam tam pierwszy raz na wycieczce z klasą i pamiętam, że wywarło to na mnie bardzo duże wrażenie.

7.Jak widzi Pani przyszłość edukacji bez gimnazjum?

Tak samo jak z gimnazjum. Coś się kończy coś się zaczyna. Wszystko idzie nowym torem. Zaczynałam pracę kiedy obowiązywał system 8-klasowy i wszystko się jakoś toczyło. Szkoda, że to co zostało wypracowane przez poszczególne szkoły gimnazjalne zostanie teraz tak naprawdę przekreślone, ponieważ było w to włożone mnóstwo pracy.

8.Jakie wydarzenie, które miało miejsce w Gimnazjum Nr 3, będzie Pani szczególnie wspominać? Dlaczego?

Śmierć Papieża była szczególnym wydarzeniem dla całego świata, ale i w szczególny sposób dla naszego gimnazjum. Nasze wspólne spotkania, rozważania, modlitwy to było coś wyjątkowego. Takich wydarzeń było sporo. Wydarzenia, które szczególnie zapadły mi w pamięć to wspólne opłatki. Uczniowie nauczyciele i pracownicy szkoły byli razem. Tworzyliśmy rzeczywistą wspólnotę. Trudno nie wspomnieć tu o balach gimnazjalnych, które co roku wywołują bardzo dużo emocji ze względu na sam układ poloneza czy dekorację sali gimnastycznej. Każdy bal jest wyjątkowy, ale taki, który zapamiętam ze względu na dekorację to ten, kiedy sala zmieniła się w starówkę. W centralnym miejscu stał ratusz a wokół były kamieniczki.

9. Czy chciałaby Pani powiedzieć coś jeszcze?

Szkoda, że gimnazjum przestaje istnieć, bo był to okres pełen wrażeń i naprawdę wiele się działo. Niestety jest to już historia.

Zuzanna Gasik, Emilia Źwiernik 3A.

Ocalić od zapomnienia.

.... jest mi trudno być obojętną wobec miejsca, ludzi, mojej kochanej biblioteki i czytelników – bo zostawiłam tutaj część swojego życia.....

Wygaszenie nauki w gimnazjum pozwala przenieść się w świat wspomnień. Czas je porządkuje, niekiedy dodaje blasku, sprawia, że nie wszystko przemija. W pamięci i sercu pozostają żywe obrazy, ludzie - nasi uczniowie, nauczyciele.

I już na początku chcę podziękować tym, z którymi miałam zaszczyt i przyjemność pracować oraz współtworzyć pozytywny wizerunek szkoły z biblioteką szkolną i Centrum Multimedialnym. Wspominając dziękuję dyrekcji, nauczycielom, uczniom gimnazjum (wiele roczników w 3 - letnim cyklu nauki) , łącznikom z biblioteką szkolną, pracownikom administracji, obsługi i rodzicom uczniów - czyli całej społeczności Gimnazjum nr 3 im. Papieża JP II.

To są przecież najpiękniejsze wspomnienia z ubiegłych lat, chwile razem przeżyte, które są dla mnie najważniejsze i najcenniejsze. Osobiście, jestem dumna, że dane mi było przepracować ostatnie 20 lat wśród uczniów gimnazjum i całego grona pedagogicznego.

Dzięki wspólnemu entuzjazmowi i zaangażowaniu udało się stworzyć Naszą Szkołę - Gimnazjum nr 3 im. Papieża JP II przyjazną, wspierającą uzdolnienia, rozwijającą zainteresowania, promującą zdrowie, zasady fair - play, bezpieczną, przygotowującą uczniów do właściwego funkcjonowania w nowoczesnym świecie, poszukującą oraz wrażliwą na potrzeby innych. Największą jednak satysfakcję odczuwam, gdy spotykam absolwentów, którzy zawsze przyznają się do naszej szkoły, wspominają nasze rozmowy przy wypożyczaniu książek a w sercu moim rośnie duma, że praca moja i całego grona nie poszła na marne, że mamy swój udział w ukształtowaniu tych charakterów.

A moja praca ,” moja kochana biblioteka”, moi czytelnicy? Tak, to był świadomy wybór. Ja po prostu lubiałam pracę z młodymi ludźmi. Zdaję sobie oczywiście sprawę z tego, że praca w szkole jest bardzo trudna i żeby wykonywać dobrze ten zawód, trzeba mieć dużo odwagi i dystansu do siebie. Bardzo dziękuję Dyrekcji, Koleżankom i Kolegom za 20-letnią współpracę, życzliwość i wsparcie. Uczniom – za codzienny uśmiech i czytelnictwo. Przez te lata pracy w bibliotece szkolnej Gimnazjum czułam, że uczniowie mnie akceptują, lubią i darzą zaufaniem.

Nasza biblioteka rozpoczęła swoją działalność z dniem 1 września 1999 r. W wyniku reformy budynek szkoły został podzielony na dwie części. Jedną z nich zajmowała Szkoła Podstawowa nr 3 im. Elizy Orzeszkowej a drugą Gimnazjum nr 3 im. Papieża JP II. W wyniku reorganizacji utworzono też dwie odrębne

biblioteki szkolne. Myślę, że trudno być obojętnym wobec miejsca, w którym zostawiło się część swojego życia, a biblioteka szkolna była dla mnie bardzo ważna ponieważ tworzyłam ją od początku - od krzesła, biurka, po regały z książkami **„bo tutaj wszystko się zaczęło”** - od tych znanych zapewne wszystkim słów Jana Pawła II zrodził się we mnie pomysł spotkań z ciekawymi ludźmi. Organizowałam spotkania w ramach cyklu **„Moje spotkania z Papieżem Janem Pawłem II”** z ludźmi, którzy, mieli bezpośredni kontakt z Papieżem i te spotkania wpłynęły na dalsze ich życiowe losy. Podczas tych spotkań zaproszeni goście opowiadali swoje przeżycia, wrażenia. Oprócz spotkań z ciekawymi ludźmi do tradycji **bibliotecznej weszły następujące imprezy i akcje organizowane przez bibliotekę szkolną:** Szkolny konkurs mitologiczny, Literackie walentynki, Kiermasze książek i kartek okolicznościowych, Piękne czytanie młodszym dzieciom w SP nr 3 i Przedszkolach nr 9 , nr 13. Udział w ogólnopolskich programach „Poczytaj mi przyjacielu” , „PoczytajMY” a także konkursy szkolne, międzyszkolne, regionalne, ogólnopolskie, Wieczory poezji, Święto Pluszowego Misia, „Z lekturą za pan brat” na apelach szkolnych, głośne czytanie na łączniku całej społeczności szkolnej, obchody Międzynarodowego Miesiąca Bibliotek Szkolnych, Bezpiecznego Internetu, obchody Nocy Bibliotek, Ogólnopolskiej Kampanii „Zbieraj makulaturę, ratuj konie” udział w Narodowym Czytaniu, obchodach Dnia Patrona Szkoły i innych. Biblioteka włączała się również w akcje charytatywne i jest niektórych inicjatorką m.in. „Pomóż dzieciom przetrwać zimę”, zbiórka karmy w ramach obchodów „Światowego Dnia Zwierząt”, współpraca z Klubem Gaja – Zbieraj makulaturę - ratuj konie”.

Podsumowując moją krótką „podróż w czasie” przekazuję młodzieży moje gorące pragnienie, by podczas nauki szkolnej i w życiu dorosłym miała kontakt z książką , tym najwierniejszym przyjacielem.

Elżbieta Smorowska

GIMNAZJUM – Jak było?

Sonda

1. Czy uważasz, że okres gimnazjum był dobrym czasem w Twoim życiu?

- TAK**, ponieważ poznałem nowych ludzi i nauczyłem się wielu nowych rzeczy. (Uczeń klasy 3A)
- NIE**, ponieważ przeżywałam dużo stresu i czułam napięcie ze względu na ilość nauki.
(Uczennica klasy 3A)
- TAK**, ponieważ był to dla mnie czas dużych zmian, poznawania głębiej życia i nawiązywania różnych więzi. Będę dobrze go wspominać. (Uczennica klasy 3A)
- TAK**, ponieważ dowiedziałam się dużo nowych rzeczy i przeżyłam wiele ciekawych przygód.
(Uczennica klasy 3C)
- TAK**, ponieważ poznałam ciekawe osoby, jeździłam na fajne wycieczki i nauczyłam się nowych rzeczy. (Uczennica klasy 3C)
- TAK**, ponieważ spotkałem interesujących ludzi i ulepszyłem swoje umiejętności; w gimnazjum też bardzo dużo osiągnąłem. (Uczeń klasy 3C)
- **TAK**, ponieważ poznałem wielu nowych znajomych i przeżyłem kolejny etap w moim życiu.
(Uczeń klasy 3B)
- TAK**, ponieważ poznałam świetnych ludzi i cieszę się, że mogę być w tym gimnazjum.
(Uczennica klasy 3B)

2. Czy gimnazjum pozwoliło Ci rozwijać swoje pasje i zainteresowania?

- TAK**, ponieważ było dużo zajęć dodatkowych, na które uczęszczałam. (Uczennica klasy 3A)
- TAK**, ponieważ mogłem chodzić na dodatkowe zajęcia sportowe i uczestniczyć w zawodach. (Uczeń klasy 3A)
- TAK**, było dużo zajęć dodatkowych, dzięki którym poszerzyłem horyzonty swojej wiedzy. (Uczeń klasy 3A)
- NIE**, ponieważ nie miałam czasu na zajęcia dodatkowe. (Uczennica klasy 3A)
- TAK**, Uważam, że nasze gimnazjum daje taką możliwość poprzez wspieranie młodych talentów. Niestety ja z tego nie skorzystałam. (Uczennica klasy 3A)
- TAK**, ponieważ były różne konkursy, wymiany. (Uczennica klasy 3C)
- TAK**, ponieważ mamy wiele zajęć pozalekcyjnych, nauczyciele szanują każde zainteresowania i starają się nam w tym pomagać. (Uczennica klasy 3C)
- TAK**, okres gimnazjum był owocny w pokazy, wystawy i konkursy, które pozwalały mi rozwijać swoje zainteresowania. (Uczeń klasy 3C)
- TAK**, mogłem rozwijać swoje zainteresowania, ponieważ po szkole miałem dużo wolnego czasu. (Uczeń klasy 3B)
- TAK**, ponieważ mogłam uczęszczać na treningi i zawody. (Uczennica klasy 3B)

3. Czy czujesz, że gimnazjum dobrze przygotowało Cię do szkoły ponadgimnazjalnej?

- TAK**, ponieważ było dużo zajęć dodatkowych, na które uczęszczałam. (Uczennica klasy 3A)
- TAK**, ponieważ nauczyciele nauczyli mnie wielu rzeczy na poszczególnych przedmiotach i poruszyli dużo różnych tematów, które będą mi potem potrzebne. (Uczennica klasy 3C)
- NIE**, ponieważ moim zdaniem nie zrobiło nic w tym kierunku. (Uczennica klasy 3A)
- TAK**, ponieważ przerobiliśmy cały materiał do egzaminów, egzaminy poszły mi bardzo dobrze, co na pewno jest zasługą nauczycieli. (Uczennica klasy 3C)
- TAK**, ponieważ uważam, że napisałem egzaminy gimnazjalne na dość wysokim poziomie. (Uczeń klasy 3C)
- TAK**, ponieważ poziom nauczania w szkole jest wysoki, więc opanowałem wiele nowych informacji i dobrze przygotowałem się do egzaminów gimnazjalnych i szkoły, do której zamierzam iść. (Uczeń klasy 3B)
- TAK**, ponieważ Pani Skalska jest najlepszym nauczycielem w tej szkole. (Uczennica klasy 3B)

4. Czy po ukończeniu szkoły chciałbyś/chciałabyś utrzymać kontakty z poznanymi w gimnazjum osobami?

- TAK**, ponieważ osoby, które poznałem są bardzo wartościowymi ludźmi. (Uczeń klasy 3A)
- TAK**, ponieważ ludzie, których poznałam są cudowni. (Uczennica klasy 3A)
- TAK**. Znajomości zawarte w gimnazjum są wyjątkowe i na pewno chciałabym utrzymać niektóre z nich przez następne lata. (Uczennica klasy 3A)
- NIE**, ponieważ nie czuję takiej potrzeby. (Uczennica klasy 3C)
- TAK**, ponieważ przez 3 lata związałam się bardzo z tymi osobami. (Uczennica klasy 3C)
- TAK**, ponieważ osoby z tej szkoły są bardzo ciepłe, otwarte i zawsze chętne do kontynuowania znajomości. (Uczeń klasy 3C)
- TAK**, na pewno ze swoimi najbliższymi przyjaciółmi. (Uczeń klasy 3B)
- TAK**, ponieważ się zżyliśmy i stworzyliśmy fajną paczkę. (Uczennica klasy 3B)

OSTATNI ROCZNIK

Po 20 latach istnienia gimnazjów jako jednego z etapów kształcenia uczniów, w bieżącym roku nastąpi wygaszenie tego systemu nauczania. Jesteśmy ostatnim rocznikiem gimnazjalistów. My **“zwiniemy sztandary”**.

Gimnazja miały i nadal mają wielu zwolenników, tak samo jak przeciwników. Nasza społeczność nauczycielsko-uczniowska stanowi zwarty, dobrze funkcjonujący organizm.

Patrząc wstecz mogę powiedzieć, że czas spędzony w “Trójce” był owocny w wyzwania, przyjaźnie, a także osiągnięcia indywidualne i grupowe. Byliśmy zachęceni do rozwoju emocjonalnego i intelektualnego. Moi koledzy i koleżanki mieli możliwość wykazania się i podzielenia się z innymi swoimi pasjami i osiągnięciami. Mieliśmy szansę na udział w wymianach międzynarodowych. Wystawy, wernisaże były czymś na porządku dziennym. My, jako najstarsi dzieliliśmy się wiedzą i doświadczeniem z najmłodszymi kolegami ze szkoły podstawowej, a nawet z przedszkolakami.

“Trójka” to większa część naszego życia, tu zaczęliśmy edukację, tutaj zaszczepiono w nas ciekawość i otwartość na innych.

Każdy uczeń zapamięta wycieczki, na które jeździliśmy całymi klasami, integrowaliśmy i poznawaliśmy razem piękno tego świata i przyrody.

W Gimnazjum im. Papieża Jana Pawła II wzrastaliśmy w wierze, poznawaliśmy naszego patrona i przyswajaliśmy wartości, które głosił. Odbywały się liczne pielgrzymki, w tym pielgrzymka bierzmowanych do Tomaszowa Lubelskiego.

Każda i każdy z nas zachowa w pamięci najlepsze chwile spędzone w tych murach, nauczycieli i kolegów. W szkole zbudowaliśmy fundamenty i dostaliśmy podstawy, z którymi śmiało możemy wkroczyć w dorosłe życie.

Dziękujemy.

Gabriela Muzyczuk 3A, Katarzyna Kostruba 3B

ROZMOWA Z PANIĄ MARTĄ GROMEK WICEDYREKTOREM GIMNAZJUM I WYCHOWAWCZYNIĄ KLASY 3A

Wychowawcą naszej klasy „3A” jest pani Marta Gromek, z którą w środę 5 czerwca przeprowadziłyśmy wywiad. Zadałyśmy kilka pytań, na które chętnie udzieliła odpowiedzi, może z wyjątkiem jednego pytania dotyczącego najzabawniejszej sytuacji, z jaką zetknęła się w naszej klasie.

Nasza wychowawczynie stwierdziła, że mimo burzliwych początków staliśmy się zespołem młodych ludzi, którzy potrafią w zdecydowanej większości zorganizować się, jeśli wymaga tego sytuacja, którzy rozumieją i szanują uczucia i potrzeby innych.

Naszej wychowawczynie najbardziej podoba się w naszej klasie to, że jesteśmy grupą ludzi o indywidualnych talentach w większości chętnych do pracy, do działania nie tylko dla zaspokojenia własnych ambicji oraz, że można na nas liczyć. Jak wiadomo są też i minusy, a mianowicie brak terminowości i nagminne zapominalstwo niektórych osób i fakt, że czasami robiliśmy rzeczy, których nie wolno było nam robić.

Niemalym wyzwaniem dla naszej Pani jest bycie wychowawcą klasy, w której blisko połowę uczniów spotyka tylko na godzinie wychowawczej i czasami na korytarzach szkoły w czasie przerw. Jako nauczyciel języka francuskiego uczy tylko piętnaście dziewcząt naszej klasy przez co ma wrażenie, że nie wszystkich dobrze poznała i może nie doceniała właściwie.

W kwestii wspomnień to dla Pani Marty na pewno niezapomnianym pozostanie wycieczka do Zakopanego, gdy wszyscy nosili kolorowe płaszcze przeciwdeszczowe, kiedy z nieba lał deszcz a my szliśmy nad Morskie Oko. Jak sama Pani powiedziała, zapamięta ten widok na całe życie. Innymi ważnymi wydarzeniami są również wigilie klasowe, które przebiegały w uroczystej ale zawsze w miłej atmosferze. Każdy wkładał coś od siebie w przygotowanie tych spotkań. Kolejnym ze wspomnień jest oczywiście Bal Absolwentów, który Pani Gromek oceniła bardzo pozytywnie. Stwierdziła, że wszyscy uczniowie pięknie wyglądali, dobrze się zachowywali i bardzo ładnie zatańczyli poloneza i walca.

Rozmowę przeprowadziły: Kaja Kowalska, Emilia Wojciechowska.

Z robotyką w przyszłość

W dniach 10-16 marca 2019 niektórzy uczniowie przeżyli niezwykłą przygodę, podczas której poznali nowy kraj od kuchni, jego kulturę i obyczaje, a także zetknęli się z nowym językiem. Wymiana uczniów tym razem ze szkołą z Włoch, zakończyła współpracę kilku szkół w ramach projektu Erasmus + „Z robotyką w przyszłość”, była niepowtarzającym doświadczeniem, które na pewno na długo pozostanie w sercach uczestników.

W pierwszym dniu tworzyliśmy własne blogi i nauczyliśmy się jak z nich korzystać (nasz był o pierogach). Włoscy uczniowie pokazali nam swoją szkołę i przygotowali dla nas trzy krótkie koncerty, usłyszeliśmy hymny krajów partnerskich. Kolejne dwa dni poświęciliśmy na budowanie i programowanie robotów przy użyciu klocków Lego a następnie projektując roboty i zachwycając się pięknem Montefiascone (miasteczko, w którym mieszkaliśmy). Ciekawie spędziliśmy czas z naszymi włoskimi rodzinami i ogólnie świetnie się bawiliśmy. Zwiedzaliśmy Orte, byliśmy nad Morzem Śródziemnym oraz nad największym europejskim jeziorem wulkanicznym. Czwartek rozpoczął się od zwiedzania Viterbo, czyli miasta nieopodal którego mieszkaliśmy. Zwiedziliśmy jego piękne zakątki i wysłuchaliśmy wykładu o robotach używanych w uprawie orzechów laskowych, które producenci Nutelli i Ferrero Rocher używają w produkcji swoich wyrobów.

W ostatni dzień wyjazdu odwiedziliśmy Rzym. Podziwialiśmy, np.: Fontanna di Trevi, Panteon, Piazza Navona, Schody Hiszpańskie i wiele innych miejsc. Rzym to wielkie, wspaniałe, stare i piękne miasto. Jego bogactwo architektury zachwyciło wszystkich i spełniło nasze oczekiwania. Niestety następnego dnia czekało nas pożegnanie z naszymi włoskimi przyjaciółmi. Po bardzo emocjonującym pożegnaniu wróciliśmy do Polski.

Alicja Jakubczak 3C

BAL ABSOLWENTA

Dnia 2 lutego 2019 roku o godzinie 17.00 w Szkole Podstawowej Nr 3 im. Elizy Orzeszkowej w Zamościu odbył się Bal Absolwentów. Uczniowie klas trzecich gimnazjum i ósmych klas szkoły podstawowej stworzyli niesamowite widowisko.

Uroczystość przyszło oglądać wielu rodziców i nauczycieli, ale nie tylko. Bal rozpoczął się od wręczenia róż dziewczętom przez chłopców. Następnie na sali wszyscy usłyszeli pierwsze takty poloneza, a absolwenci rozpoczęli przepiękny taniec. Dziewczyny miały śliczne wieczorowe suknie, niebanalne makijaże i fryzury, a chłopcy prezentowali się wręcz idealnie w dopasowanych garniturach. Po udanym polonezie, który zapierał dech w piersiach, głos zabrała dyrektor szkoły Pani Maria Mołdoch, a następnie przewodnicząca Rady Rodziców Pani Agnieszka Kitka. Po tych wzruszających przemowach uczniowie klas trzecich gimnazjum ustawili się do zatańczenia walca angielskiego. Całość wyglądała cudownie, nie dało się oderwać oczu od tańczących. Po występie absolwentów głos zabrała wicedyrektor Pani Marta Zwolan, która wyraziła swój podziw i życzyła uczestnikom sukcesu oraz dobrej zabawy. Nad całością artystyczną czuwał Pan Krzysztof Krajewski, nauczyciel muzyki, który przez wiele tygodni przygotowywał uczniów do tego wydarzenia.

Po zakończeniu części artystycznej, goście rozeszli się, a absolwenci udali się na poczęstunek zorganizowany przez rodziców i tak w dobrych nastrojach bawili się do północy. O symbolicznej 24.00 zakończyło się bez wątpienia jedno z najważniejszych wydarzeń w ich życiu.

Aleksandra Gita 3A

NASZE PASJE

Ostatni rocznik Gimnazjum Nr 3 w Zamościu jest szczególny. Każdy uczeń jest wyjątkowy i wyróżnia się ciekawymi zainteresowaniami i pasjami, które mogą przyczynić się do wyboru zawodu. W poniższym artykule przedstawimy hobby niektórych naszych kolegów i koleżanek.

Wojtek Żukowski i Wojtek Ziemiński z klasy „3B” to już prawie zawodowcy w dziedzinie piłkarstwa. Przeprowadziliśmy z nimi wywiad, który przedstawia szczegóły ich „kariery”. Chłopcy trenują już od 8 lat w naszym zamojskim klubie AMSPN Hetman Zamość. Wojtek Żukowski reprezentuje nasze miasto jako środkowy obrońca, a jego kolega Wojtek Ziemiński broni strzałów oddanych przez rywali na bramce.

Gra w piłkę jest dla obu Wojtków bardzo ważna i sprawia im wiele przyjemności: „Uwielbiam tą adrenalinę podczas walki o wygraną”- mówi „Ziemniak”. (Wojtek Ziemiński, tak na niego mówią przyjaciele.) Mecz to dla nich powód do szczęścia, cieszą się na myśl o kolejnym przeciwniku i kolejnej walce. Choć czują lekki stres, czują, że ich wysokie umiejętności pozwolą im na wygraną. Ich największym sukcesem jest wygrana Pierwsza Liga Wojewódzka w 2019 roku.

W finale zagraли z Orlentami Łuków i wygrali mecz 1:0. Piłka to nie tylko ich hobby, ze sportem wiążą także swoją przyszłość. **“Ziemniak”** chce zostać fizjoterapeutą, a **“Żuku”** (Wojtek Żukowski) pragnie zostać lekarzem sportowym.

Nasze kolejne gwiazdy sportu to młode siatkarki z klubu UKS Atomic Zamość, czyli **Wiktoria Pawlik i Wiktoria Kulik** - uczennice klasy sportowej „3B”. Dziewczyny ciężko trenują już od 6 lat, 6 dni w tygodniu po 2 godziny! „Kujcia” (Wiktoria Kulik) gra na pozycji Libero - zawodnik, którego zadaniem jest gra obronna; natomiast jej koleżanka (Wiktoria Pawlik) jest rozgrywającą. „Adrenalina, krzyk i złość!”- tak widzą mecz obie Wiktorie. Jest to dla nich pasja, hobby i na pewno będą kontynuować intensywne treningi w przyszłości. Siatkówka jest nierozdzielną częścią ich życia, traktują ją jako coś naturalnego i potrzebnego.

Dziewczyny traktują grę jako przyjemność, rozrywkę, urozmaicenie wolnego czasu, ale także posiadają liczne sukcesy w tej dziedzinie, m. in. są mistrzyniami Zamościa o puchar prezydenta miasta Zamość oraz starosty zamojskiego.

W kręgu naszych uczniów można znaleźć zawodową tancerkę - **Oleś Ciupak z klasy "3B"**.

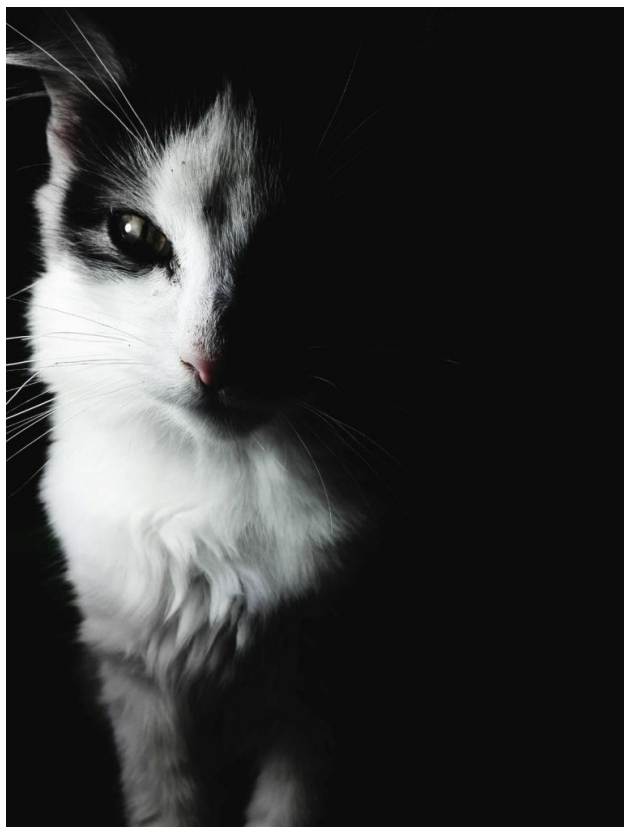
Ta trenująca od 10 lat tancerka Hip-hop, nie wie co to zmęczenie. Uczęszcza na zajęcia 2 razy w tygodniu i intensywnie tańczy po 2 godziny. Ruszanie się do rytmu i złożone kroki to jej pasja i główne zainteresowanie. Sprawia jej to przyjemność i satysfakcję. Z tańcem wiąże swój zawód. Marzy o zostaniu choreografem i według nas ma do tego duże predyspozycje, dowodem na to jest I miejsce w MIĘDZYNARODOWYCH zawodach tańca nowoczesnego.

Występy nie sprawiają jej żadnych trudności, są dla niej normą. Nie czuje stresu, zakłopotania i strachu. Wie, że jest dobra w tym co robi i jest z tego dumna.

Kolejnym uzdolnionym artystą naszego gimnazjum bez wątplenia jest **Franciszek Drozdowski, uczeń klasy „3C”**. Jest on uzdolniony w wielu aspektach, ale jego największą pasją jest projektowanie ubrań, którym zajmuje się już od około 8 lat. Tworzenie coraz to nowych kreacji to sposób Franka na uspokojenie i relaks. Tak właśnie spędza on swój wolny czas. Szycie pobudza jego kreatywność i pozwala na odkrycie nowych rozwiązań. Jest to jego hobby, ale za razem pomysł na przyszłość. Jego marzeniem (które według nas na pewno się spełni) jest otworzenie domu mody „Franciszek Drozdowski” i zostanie szanowanym na rynku projektantem. Już teraz pracuje nad swoją przyszłością organizując pokazy mody i nawiązując różne współprace. Ten młody twórca musi mieć niezwykle rozwiniętą wyobraźnię i myślenie przestrzenne, bo jego projekty są niezwykle ciekawe i przyciągają uwagę. Franek inspirował się wieloma znanymi już w kręgu mody postaciami np.: Gosią Baczyńską, Ewą Minge. Jego ciężka praca przynosi już owoce.

Franek w dziedzinie mody ma wiele imponujących osiągnięć np.: jest najmłodszym półfinalistą prestiżowego konkursu dla projektantów i entuzjastów mody - Fashion Designer Awards 2019, jest dwukrotnym stypendystą marszałka województwa Lubelskiego, a także niedługo rozpoczyna współpracę z nowo powstającą marką odzieżową.

Innym talentem naszej szkoły jest **Emilia Wojciechowska z klasy "3A"**. Uzdolniony fotograf, który rozwija swoją pasję już od najmłodszych lat. Pierwszy aparat dostała na swoją Pierwszą Komunię Świętą i to właśnie wtedy zaczęła się jej przygoda ze zdjęciami. Kocha fotografować, ponieważ może wykazać się kreatywnością i wyżyć artystycznie. Sprawia jej to przyjemność i uspokaja ją. Kocha przyrodę i to właśnie jej robi zdjęcia (rośliny, zwierzęta), ale najbardziej interesuje ją uwiecznianie pięknej architektury. Emilka chce wiązać przyszłość ze swoim zainteresowaniem. Zamierza również chodzić do klasy fotograficznej, gdzie zajmie się również uwielbianą przez siebie przeróbką zdjęć. Jednym z osiągnięć Emilki jest I miejsce w szkolnym konkursie fotograficznym pod tytułem: "Mój kot".

Kolejną fanką fotografii jest **Zuzanna Gasik z klasy "3A"**. Zdjęciami zaczęła się interesować od dzieciństwa (w wieku 5-6 lat). Rodzice bardzo ją w tym wspierali, tłumaczyli. Ogromną inspiracją dla Zuzy był jej tata, który zasiał w swojej córce pasję do fotografowania. Swoją podróż przez świat fotografii rozpoczęła od podstawowego aparatu, który dostała na swoją Pierwszą Komunię Świętą. Lecz pomimo dość utrudnionych warunków, Zuza robiła świetne zdjęcia. Jej bliscy bardzo ją wspierali i pomagali jej. Bardziej profesjonalną przygodę rozpoczęła, gdy za bardzo dobre wyniki w nauce w 6 klasie dostała zawodowy aparat lustrzankowy. Zuzanna uwielbia przyrodę i to jej poświęcała więcej uwagi, lecz ostatnio zaczęła interesować się bardziej dynamicznymi zdjęciami ludzi.

Zuza nie podąża za obecnymi trendami w fotografii. W zdjęciach wyraża ona siebie i swój własny styl. Jest to dla niej forma wyrazu artystycznego, sprawia jej to przyjemność. Jak sama mówi fotografia jest nieodłączną częścią jej życia. Oprócz robienia zdjęć, Zuzia lubi przerabiać swoje prace. Nadaje im wtedy niepowtarzalny charakter, wprowadza kosmetyczne poprawki i pracuje nad klimatem zdjęć - fotografie stają się wówczas unikatowe. "Co się nie zrobi to się obrobi"- jest to powiedzenie młodej fotografi. Z Zuzią można umówić się na profesjonalną sesję zdjęciową, podchodzi do tego jak prawdziwa specjalistka, ma bardzo wprawione oko. Na pewno będziecie zadowoleni z efektów jej pracy!

Jednakże Zuzanna interesuje nie tylko fotografowaniem ale też wieloma innymi rzeczami. Jej kolejną pasją jest teatr - już od 6 lat. Zuza nie tylko uwielbia oglądać grę w sztukach innych aktorów, ale sama też udziela się w tej dziedzinie i bardzo dobrze jej to wychodzi! Udział w takim przedsięwzięciu bardzo uspokaja ją. Jednak przygotowanie do przedstawienia nie jest wcale takie proste, a nawet przeciwnie - jest bardzo wymagające! Zuzia dostosowuje się do charakteru postaci, którą gra - ćwiczy zachowania, wymowę, postawę ciała. Przygotowywanie się do danej roli pomaga jej

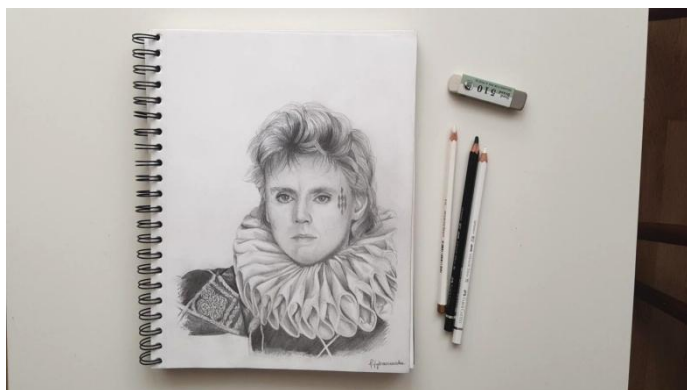
również w życiu codziennym. Zuza wybiera głównie sztuki z przesłaniem. Obecnie jej ulubioną sztuką jest dramat, którego autorem jest Wajdi Mouawad, wyreżyserowany przez Cesarego Iber.

W naszej szkole mamy również talenty plastyczne, otóż dziewczyny z klasy "3A", czyli **Patrycja Wybranowska i Gabriela Muzyczuk** to wspaniałe artystki, które przy pomocy farb, kredek czy markerów potrafią stworzyć istne dzieła sztuki. Patrycja interesuje się malowaniem i rysowaniem od dzieciństwa, za to jej koleżanka Gabrysia interesuje się tym od 2 lat. Dziewczyny stale się uczą i próbują dojść do perfekcji w swoich pracach.

Patrycja posługuje się kredkami, akwarelami i markerami. Jej ulubionym stylem jest impresjonizm i secesja. Bardzo lubi też malować ludzi. Najbardziej wyczekiwany i satysfakcjonujący jest efekt końcowy. Uważa, że działanie plastyczne jest to dobry sposób na zabicie czasu i oderwanie od rzeczywistości. Jest to jej pasja, którą zamierza rozwijać w przyszłości. Interesuje się również grafiką komputerową, z którą może wiązać swój zawód. Swoje prace umieszcza na Instagramie: @_patison_

A jeżeli chodzi o Gabrysię, to trzeba powiedzieć, że uwielbia posługiwać się akwarelami, farbami i ołówkiem. Lubi styl realistyczny i komiksowy, ale w jej pracach możemy zauważyć charakterystyczną kreskę. Malowanie i rysowanie uspokaja ją i pozwala pokazać swoją kreatywność. W przyszłości chce udoskonalać swoje umiejętności. Jednym z jej osiągnięć jest Ogólnopolska Wystawa "Poezja malowana".

Prace Patrycji

Sandra Hołdaś, Alicja Jakubczak 3C

*"Człowiek jest wielki
nie przez to, co posiada,
lecz przez to kim jest i nie przez to, co ma
lecz przez to, czym dzieli się z innymi"*
Jan Paweł II

Redakcja wydania specjalnego: Zuzanna Gasik 3A, Emilia Żwiernik 3A, Aleksandra Teterycz 3A, Gabriela Muzyczuk 3A, Kaja Kowalska 3A, Emilia Wojciechowska 3A, Aleksandra Gita 3A, Katarzyna Kostruba 3B, Sandra Hołdaś 3C, Alicja Jakubczak 3C.

Opiekunowie gazetki: pani Marta Gromek, pani Jolanta Gontarz-Doszła.